Poslední mohykán - Devítka

```
   D       Dsus4Hmi         A
1. S očima dokořán hřála mě bříšky prstů,
   G          A         D
   nikdy jsem nebyl tak sám.
   Zpívala hlasem vran moudrostí svatých z mostů,
   ostrá jak vzduch zimních rán.

            Emi                    E
R: To někde odněkud Bůh smazal pár vět
            Hmi      A        G
   a dal mi křídla a rozšířil svět.
                        Hmi                  E
   A já se ztratil jako kluk v buši prvního flámu,
        Hmi                 E
   jako brok, který uvízl v trámu,
           Hmi        A          G
   voják v plný polní před vraty chrámu,
                D
   poslední Mohykán.

2. Tak trochu po hvězdách, trošku po nedozrání,
   voní dech mladých vín.
   Po chlebu a po hrách dojde i na hledání,
   společných krásných vin.

R: To zrovna odněkud Bůh smaže pár vět
   a dá mi křídla a rozšíří svět.

   A já se ztratím jako kluk v duši prvního flámu,
   jako brok který uvízl v trámu,
   voják v plný polní před vraty chrámu,
   poslední Mohykán,
   G            A7  D
   poslední Mohykán,
   G            A7  D
   poslední Mohykán.
```